

Bratia a sestry,

v Starom zákone nachádzame dve udalosti, ktoré sú pre Boží ľud významné a zlomové. Prvá je vyslobodenie z egyptského otroctva a druhá je návrat z babylonského zajatia. Práve tej druhej udalosti sa týka dnešný biblický text z knihy Nehemiáš. V rokoch 586 a 587 pred Kristom bolo izraelské kráľovstvo dobyté babylonskou ríšou. Skoro všetci obyvatelia Palestíny boli násilím odvedení do Babylona. Nebolo to otroctvo v pravom slova zmysle. Izraelci mali vyhradené miesto, kde mali prebývať. Neboli však tak ako kedysi dávno v Egypte nútení k ťažkej práci. No napriek tomu to bolo pre Boží ľud veľmi smutné obdobie. Veľký Jeruzalem, centrum vtedajšieho náboženského života, bol dobytý a slávny jeruzalemský chrám bol do základov zničený a zariadenie chrámu bolo rozkradnuté.

O tom, aké to bolo pre Židov smutné obdobie, svedčia aj slová žalmistu. V prvom verši 137. žalmu je napísané: „Pri riekach babylonských, tam sme sedávali a plakávali, keď sme sa rozpomínali na Sion.“ Tiež jedna celá biblická kniha, ktorá má príznačný názov Plač Jeremiášov alebo Žalospěvy, popisuje žalostný stav Jeruzalema a Božieho ľudu. Nehemiáš sa o situácii v Judsku dozvedel od svojich rodákov. Tí, ktorí neboli odvedení do babylonského zajatia, žili v Judsku vo veľkej tiesni a potupe. Tiež mesto Jeruzalem bolo bez vonkajšej ochrany. Hradby aj vstupné brány neboli od doby, keď boli babylonským vojskom zničené, znovu vybudované.

Keď sa Nehemiáš toto všetko dozvedel, tak plakal a smútil. Neuzavrel sa však iba do smútku a beznádeje, ale modlil sa. Nehemiášovo konanie môže byť pre nás príkladom. Možno veľakrát sa deje to, že sa stane niečo zlé, čo v našich srdciach vyvolá beznádej a žiaľ a my popri smútení zabúdame na modlitbu. Nehemiáš smútil kvôli tomu, že jeho rodná vlasť bola zdevastovaná. Smútiť je prirodzené. Nad Nehemiašovým konaním by sme sa zastavili iba vtedy, keby na základe toho, čo sa dozvedel, nesmútil. On však plače a trúchli. Aj v našich životoch môže byť niečo, čo bolo buď našou alebo cudzou vinnou zničené. Môžu to byť narušené medziľudské vzťahy. Môže to byť niečo, čo si nosíme niekde v hĺbke srdca a čo nemáme vyriešené. Keď smútime nad niečím, čo bolo zničené alebo keď nás trápia problémy našich blízkych, nezostaňme iba pri smútku, ale modlime sa. Prosme Pána Boha aj za to, čo nás trápi alebo zarmucuje.

V tom, ako sa modliť v ťažkých chvíľach, môže byť pre nás inšpiratívna aj Nehemiášova modlitba. Pozrime sa teraz postupne na jeho modlitbu. Môžeme ju rozdeliť na štyri časti: Oslovenie, vyznanie hriechov, pripomenutie Božieho slova a nakoniec vlastná prosba.

Nehemiáš začína svoju modlitbu dlhším oslovením Pána Boha. Hospodin je Boh nebies. Tak ako boli pre vtedajšieho človeka nedosiahnuteľné nebesá, tak taký bol pre nich aj Pán Boh. Boh je nevystihnuteľný. Pána Boha poznáme a veríme v Neho iba vďaka tomu, že Boh sa k nám sklonil a že On sám sa nám dáva poznávať. No aj napriek tomu, čo o Pánu Bohu vieme, musíme povedať, že je to nepostačujúce. Napr. keď o Bohu hovoríme, že je všadeprítomný a večný, tak sú to slová, ktoré si nevieme predstaviť. Boh je nevystihnuteľný, a predsa ho smieme poznávať. Ďalej sa o Bohu dozvedáme, že je veľký a hrozný. Hrozný je skôr hanlivé označenie. Avšak Pán Boh je skutočne hrozný a máme mať pred Ním bázeň, teda strach vychádzajúci z úcty. Ďalej Nehemiáš o Pánu Bohu hovorí, že zachováva zmluvu a milosť. Pán Boh si stojí za svojím slovom. Božie slovo platí a je plné milosti. Boh dodržal svoje zasľúbenie o príchode Mesiáša. Ježiš Kristus prišiel na zem a vykonal dielo spasenia. Na Ježišovi Kristovi vidíme ako úzko je Božie slovo spojené s milosrdenstvom. Božie slovo je večné a Jeho milosť je nekonečná.

Druhú časť Nehemiášovej modlitby tvorí vyznanie hriechov. Nehemiáš sa modlí v mene svojho ľudu a vyznáva, že robili to, čo bolo nesprávne v Božích očiach. Boh zjavil svojmu ľudu svoju vôľu a oni si žili podľa seba. Nezachovávali Božie príkazy. Babylonské zajatie bolo trestom za ľudskú neposlušnosť a svojvôľu. Nehemiáš sa vo svojej modlitbe vracia tam, kde to všetko začalo. Vie, že to, čo sa stalo s jeho krajinou a s jeho ľuďmi bolo zaslúžené. Nehemiáš opakovane prosil Pána Boha o odpustenie. Nezabúdajme, že aj o nás platí, že sme hriešni a aj my by sme mali v našich modlitbách vyznávať Pána Bohu svoje hriechy a prosiť Ho o odpustenie. Je to veľká výsada, že my hriešni sme sme schopní hovoriť priamo k Tomu Jedinému, o ktorom je napísané: „Svätý, svätý, svätý...“ Boh nám odpúšťa vďaka Ježišovi Kristovi. Hoci sme Pánom Bohom ospravedlnení, nie sme imúnni voči hriechu. Nezabúdajme prosiť Boha o odpustenie.

Ďalej Nehemiáš vo svojej modlitbe pripomína Bohu jeho zaslúbenia. Nehemiáš sa odvoláva na to, čo Pán Boh povedal. Boh povedal nielen, že potrestá Izraelcov a rozptýli ich po celej zemi, ale ich aj zhromaždí na miesto, ktoré im zaslúbil. Nehemiáš pozná Božie slovo a v ťažkých chvíľach je pre Nehu povzbudením. Aj my máme Božie slovo a aj v našich modlitbách sa sme odvolávať na to, čo je nám zaslúbené. Veď preto aj prosíme a modlíme sa, pretože nás k tomu Božie slovo na viacerých miestach vyzýva. Preto prosíme Pána Boha o odpustenie a záchranu, pretože nám Božie slovo dosvedčuje, že Boh je Vykupiteľ a Spasiteľ. Božie slovo je pre naše modlitby motiváciou.

Na záver prednáša Nehemiáš Pánu Bohu svoju žiadosť. Totiž Nehemiáš bol kráľovým pohárnikom. Ochutnával kráľove víno, aby ho nikto nemohol otráviť. Nám sa môže zdať, že to bola nevďačná úloha, ale vo vtedajšej dobe to bolo významné postavenie. Nehemiáš bol vysokým hodnostárom na kráľovskom dvore. Keď sa doočul, čo sa deje v Jeruzaleme, tak si zaumienil, že poprosí kráľa Artaxerxa, aby mu dovolil vrátiť sa domov a znovu vybudovať hradby okolo Jeruzalema. Z knihy Ester vieme, že dovoliť si prosiť niečo od kráľa sa mohlo rovnať okamžitému rozsudku smrti. Nehemiáš sa rozhodol vykonať to, čo bolo správne, ale ešte predtým sa pomodlil. Predtým ako vykonal to, čo si zaumienil, tak sa sklonil pred Pánom Bohom. Modlil sa modlitbu, ktorá je základom tejto kázne. Všimnime si, že predtým ako prosil za to, aby sa mu podarilo to, čo si zaumienil, tak najprv oslovuje Pána Boha, potom prosí o odpustenie a spomína Božie zaslúbenia a až nakoniec prosí za seba.

Bratia a sestry, zo zvyšku knihy Nehemiáš vieme, že Boh vyhovel jeho žiadosti. Kráľ Artaxerxes dovolil vrátiť sa Nehemiášovi do Judska a pod jeho vedením boli hradby okolo Jeruzalema obnovené a jeho ľudu, tak bola zabezpečená vonkajšia ochrana pred nepriateľmi. Na začiatku však bola modlitba. Aj my sa modlime vtedy, ak máme niečo dôležité vykonať! Skláňajme sa neustále pred Pánom Bohom! Rátajme s Pánom Bohom každý deň a vážme si dar modlitby! Amen.

Vypočujme si slová napomenutia, ako sú zapísané v Nehemiášovi v 9. k.:

„Vstaňte, dobrorečte svojmu Bohu, Hospodinovi od vekov až na veky; nech dobrorečia Jeho slávnemu menu, ktoré je velebnejšie nad všetko dobrorečenie i chválu...“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého zo všetkými vami. Amen.